

1919 pro pomocné služby v topárnách a pro provozní službu v podnicích železničních, prodlužuje se v téměř rozsahu do 30. září 1919.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Winter v. r.
Dr. Stránský v. r.
Dr. Soukup v. r.
Staněk v. r.

Dr. Zahradník v. r.
Dr. Rašín v. r.
Dr. Vrbenský v. r.
Stříbrný v. r.

Sociální pojištění.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919, čís. 272, jímž se provádí zákon ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků, pokud jde o železniční zřízence.

(Vyhlášeno v části LVIII. sb. z. a n. dne 31. května 1919.)

Podle zmocnění, obsaženého v člancích XVIII. až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tato ustanovení:

§ 1.

Zákon z 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, nabývá, pokud jde o zřízence podniků železničních, účinnosti dne 1. června 1919.

§ 2.

Správy podniků železničních, jejichž zřízenci nebyli podle § 4. zákona úrazového zproštění pojistné povinnosti, jsou povinny podati do 14 dní, počítaje ode dne vyhlášení tohoto nařízení, příslušné územní úrazové pojišťovně oznámení, stanovené v § 18. zákona úrazového.

§ 3.

Práva a povinnosti Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni, pokud jde o úrazy, které se staly v době mezi 1. listopadem 1918 a 31. květnem 1919, přecházejí dnem 1. června 1919 na nové nositele pojištění nebo zaopatření.

Těmi jsou pro pojištěnce podniku železničního, jehož zaměstnanci byli podle § 4. zákona úrazového zproštění pojistné povinnosti, správy toho kterého podniku, a pro pojištěnce ostatních podniků příslušná územní úrazová pojišťovna dělnická.

§ 4.

Na nové nositele úrazového pojištění nebo zaopatření (§ 3.) přecházejí dnem 1. června 1919 také práva a povinnosti Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni z úrazů, které se staly před 1. listopadem 1918, pokud

- a) nároky z těchto úrazů nebyly dosud hlášeny, nebo byly sice hlášeny, ale nebyly pojaty do bilance Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni k 31. říjnu 1918,

b) zraněný byl v době úrazu služebně přidělen u služebního místa neb řádu, jehož působnost se vztahovala na nynější území republiky Československé, měl v této době v některé obci tohoto území domovské právo, a

c) osoby, oprávněné k požívání důchodu, trvale bydlí v území republiky Československé.

Ustanovení toto platí pouze pro dobu, dokud při likvidaci Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni nebude konečně rozhodnuto o rozvrhu úrazového břemene z těchto úrazů.

Správa železničního podniku je povinna zpravit oprávněnou osobu o tom, byla-li úhrada nároku z úrazu, který se stal před 1. listopadem 1918, pojata do bilance Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni k 31. říjnu 1918.

Práva a povinnosti z úrazů zaměstnanců z jiného oboru státní správy než železniční, kteří byli pojištěni u Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni, přejímá, pokud jde o úrazy uvedené v § 3. a 4. tohoto nařízení, nový nositel úrazového pojištění nebo zaopatření podle toho, na které dráze se stal úraz.

§ 5.

Úrazy, které se staly před 1. červnem 1919 a nebyly snad dosud ohlášeny, jest oznámiti již novým nositelům pojištění nebo zaopatření; rovněž jest oznámiti novým nositelům změny v podmínkách nároku na odškodné (§ 39. zák. úr.) z úrazů uvedených v § 3. a 4.

§ 6.

Na územní úrazové pojišťovny přechází zejména také právo, aby úhradu nákladů, spojených s převzetím povinností z úrazů v § 3. a 4. uvedených, rozvrhla odchylkou od ustanovení § 16. zákona úrazového způsobem, jak tomu byla oprávněna Odborová pojišťovna rakouských železnic ve Vídni.

Ustanovením tímto nejsou nijak zkrácena práva, která na úrazové pojišťovny územní podle zákona a stanov Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni přejdou proti jednotlivým členům posléze jmenované pojišťovny při konečné její likvidaci.

§ 7.

K rozhodování sporů o nárocích železničních zřízenců z úrazového zaopatření (§ 4. zák. úr.) proti správám podniků železničních zřizuje se podle § 38. b) zákona úrazového zvláštní „Rozhodčí soud pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“ se sídlem v Praze.

Tento rozhodčí soud rozhoduje v pětičlenných senátech za předsednictví předsedy nebo jeho náměstka. Senát rozhodčího soudu skládá se mimo předsedajícího ze dvou přisedlících odborně vzdělaných (§ 8.), z jednoho přisedlího z podnikatelů a jednoho přisedlího ze zaměstnanců.

§ 8.

Předsedou „Rozhodčího soudu pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“ a jeho náměstky jsou předseda Rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze a jeho náměstkové.

Potřebný počet přisedlících a jich náhradníků z osob odborně vzdělaných povolá do rozhodčího soudu ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Přisedlíci a jich náhradníky z podnikatelů určí správy podniků železničních, jejichž zřízenci byli dle § 4. zákona úrazového zproštěni po-

jistné povinnosti, a přisedící a jich náhradníky ze zaměstnanců volí ze sebe, obě podle řádu, který vydá ministerstvo železnic v dohodě s ministerstvem sociální péče.

Do té doby, než budou moci býti přisedící a jich náhradníci takto určeni a zvoleni, jmenuje přisedící a jich náhradníky z podnikatelů ministr železnic, přisedící a jich náhradníky ze zaměstnanců ministr sociální péče z osob navržených odborovými organizacemi zaměstnanců.

§ 9.

Nařízení z 10. dubna 1889, z. ř. č. 47, obsahující podrobnější ustanovení o rozhodčím soudě úrazových pojišťoven dělnických platí obdobně též pro „Rozhodčí soud pro úrazové zaopatření železničních zřízenců“.

Náklady spojené se zřízením a správou tohoto rozhodčího soudu nesou společně správy zúčastněných podniků železničních.

Neshodnou-li se o rozvržení úhrady těchto nákladů mezi sebe, rozhodne o tom ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 10.

Pro žaloby z úrazů, uvedených v § 3. a 4., jest od 1. června 1919 příslušný jedině rozhodčí soud v území republiky Československé, tedy pro území úrazové pojišťovny rozhodčí soudy v Praze a v Brně, pro zaměstnance, podle § 4. zákona úrazového zproštění úrazové povinnosti, rozhodčí soud zřízený podle § 7. tohoto nařízení; žaloby musí směřovati již proti novému nositeli pojištění neb zaopatření a to i tehdy, když výměr, proti kterému žaloba směřuje, vydala Odborová úrazová pojišťovna rakouských železnic ve Vídni.

§ 11.

Úřadem, který je podle § 8. zákona úrazového povolán, aby stanovil hodnotu naturálních požitků železničních zřízenců, je ministerstvo železnic.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministerstvo sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Prášek v. r.

Dr. Soukup v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Winter v. r.

Staněk v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Hruban v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919, čís. 356, jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.

(Vyhlášeno v částce LXXV. sb. z. a n. dne 1. července 1919.)

Podle zmocnění obsaženého v článku XVIII až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy: